

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/150/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112238071
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112238071.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Anny Kovalovej a JUDr. Branislava Brezu v právnej veci žalobkyne: Mgr. J. T., nar. X.X.XXXX, bytom T. XX, XXX XX P., štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Jozefom Karabašom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Ružová 10, 083 01 Sabinov proti žalovanému: PRO CIVITAS, s.r.o., so sídlom Astrová 2/A, 821 01 Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpenému Advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 35 940 875, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a o ochranu spotrebiteľa, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 6C 147/2012-63 zo dňa 6.2.2014, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania a žalobkyni sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Svidník (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve zo dňa 28.3.2008 uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s. je neplatná. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Vyslovil, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania. Žalovaného zaviazal zaplatiť na účet Okresného súdu Svidník súdny poplatok v sume 132,50 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že „pokiaľ ide o naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacieho návrhu, musí byť naliehavý v tom zmysle, že navrhovateľ v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny petit, teda to, čoho sa navrhovateľ v konaní domáha a súvisí s riešením otázky, či sa týmto petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva alebo právnej neistoty. Záver súdu o existencii alebo neexistencii naliehavého právneho záujmu predpokladá posúdenie, či je podaný určovací návrh vhodným, správne zvoleným a prípustným procesným nástrojom ochrany jeho práva.

Naliehavý právny záujem žalobkyne mal súd preukázaný tým, že žalovaný začal realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádza, alebo môže dochádzať (vo veci navyše bolo vydané predbežné opatrenie č. k. 6C/147/2012-30 zo dňa 7.5.2013) bez právneho dôvodu k zásahu do jej majetkovej sféry, pričom zamestnávateľ žalobkyne bude musieť rešpektujúc uzatvorenú dohodu vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne a žalovaný sa môže na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacovať.

Predmetom konania je určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako prostriedku na zabezpečenie peňažnej pohľadávky uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý má postavenie spotrebiteľa. Pre dohodu platia takisto všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl).

Obsahom dohody bol súhlas dlžníka - spotrebiteľa s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne poukazovali veriteľovi. Zákon síce výslovne ustanovuje, že dohodnuté zrážky nesmú svojou výškou (rozsahom) presahovať výšku zrážok, aké sú prípustné pri výkone rozhodnutia (exekúcií). Ak by teda výška dohodnutých zrážok presahovala výšku zrážok prípustnú podľa Exekučného poriadku, dohoda by v tejto časti bola neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 40 ods. 1). Dohoda okrem označenia veriteľa, dlžníka, platiteľa mzdy však musí obsahovať aj označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok.

Zo Zmluvy o úvere zo dňa 26.3.2008 mal súd za preukázané, že žalobkyni bol právnym predchodcom žalovaného poskytnutý spotrebiteľský úver v celkovej výške 60 000,- Sk (1 991,60 eura). Touto zmluvou navyše právny predchodca žalovaného vopred vnútil pripraveným predtlačným tlačivom konajúcej osobe - žalobkyni aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu a to uzatvorenie úveru. Ako to vyplýva z predtlače zmluvy, konajúca osoba - žalobkyňa sa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj pod tú miniatúrnym písmom písanú časť, ktorou malo dôjsť k dohode o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa v čase uzavretia zmluvy nedokázala vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázať na tie, ktoré sú neprijateľné. Nedokázala ani rozpoznať nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je upravená v Občianskom zákonníku, umožňuje postihnúť majetok žalobkyne v podobe jej mzdy aj na plnenia z nekalých zmluvných podmienok alebo v rozpore s kogentnými predpismi bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom. Súd má zo to, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nebola osobitne oboznámená zo strany právneho predchodcu žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch. Žalobkyňa ako osoba neznalá zákona a bez podrobnejšieho jednoduchého pre ňu zrozumiteľného výkladu obsahu dohody o zrážkach zo mzdy, nebola schopná posúdiť následky tejto svojej nedostatočnej vedomosti a informovanosti v tomto prípade. Tak sa dá usudzovať nedostatok vôle konajúcej osoby, spotrebiteľa - žalobkyne vstúpiť do dohody o zrážkach zo mzdy s právnym predchodcom žalovaného.

V danej súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, kde práve bolo poukazované, že rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajú z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu.

Súd poukazuje aj na zrejмый nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalobkyne s dohodou o zrážkach zo mzdy, toto ustanovenie bolo žalobkyni vnútené, pretože nemala inú možnosť podpisu úverovej zmluvy bez toho, aby podpísala celý formulár. Dohoda o zrážkach je zakomponovaná do spoločných ustanovení, ktoré sú uvedené podstatne menším písmom než ostatné ustanovenia zmluvy o úvere. Ustanovenia všeobecných obchodných podmienok sú poskytované spotrebiteľom v takej veľkosti písma, že tieto už po prvom vzhliadnutí odrádzajú, znechucujú či znemožňujú dôslednejšie preštudovanie, nehovoriac o spotrebiteľoch vo vyššom veku. Súd poukazuje na to, že právny predchodca žalovaného pri dodržaní elementárnych zásad poctivého obchodného styku mohol a mal ponúknuť žalobkyni dôslednejšie vysvetlenie aj riziká vyplývajúce z úverového vzťahu. S poukazom už na uvedené dôvody a konkrétne okolnosti sa súdu javí takýto právny úkon ako neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd v ďalšom má za to, že uvedený postup právneho predchodcu žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka

nemôže požívať právnu ochranu. Súd poukazuje na to, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, E. C./POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

Poukázal na ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, §§ 52 ods. 1, 2, 53 ods. 1, 54 ods. 1, 37 ods. 1., 39, 551 ods. 1-3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), čl. 3 ods. 2, 5, 6 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a §§ 80 písm. c), 153 ods. 3, 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca žalobkyne trovy konania v stanovenej lehote nevyčíslil, súd žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Ku dňu vyhlásenia rozsudku zo spisu žalobkyni trovy konania nevyplývajú.

Žalobkyňa bola v konaní oslobodená od platenia súdneho poplatku v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2, písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 vyššie citovaného zákona vznikla poplatková povinnosť neúspešnému žalovanému, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý podľa položky 1b Sadzobníka súdnych poplatkov predstavuje sumu 99,50 eura z návrhu na začatie konania a 1c položky sumu 33 eur z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že v čase uzatvorenia zmluvy smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách už v našom právnom poriadku implementovaná bola a vychádzajúc zo znenia zákona úprava ochrany spotrebiteľa v Občianskom zákonníku sa nevzťahovala na právny vzťah medzi účastníkmi konania. Rovnako má za to, že je vylúčené a v rozpore s Ústavou SR priamo vyvodzovať práva a povinnosti z uvedenej smernice, nakoľko ide o sekundárny zdroj práva a je záväzná pre každý členský štát, nemožno ju použiť v horizontálnych vzťahoch. V odvolaní ďalej uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa nijako nepreukázala nedostatok slobodnej vôle, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní po pred verejným vyhlásením rozhodnutia a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Odvolací súd má za preukázané, že súčasťou typovej formulárovej zmluvy o úvere, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany právneho predchodcu žalovaného je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, a to v čl. 3 Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod 5. Z vyjadrenia žalobkyne ako spotrebiteľky je zrejmé, že táto nebola žiadnym spôsobom osobitne oboznámená zo strany žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že žalobkyňa ako osoba neznalá zákona, bez podrobnejšieho jednoduchého, pre ňu zrozumiteľného výkladu obsahu dohody o zrážkach zo mzdy nebola schopná posúdiť následky tejto svojej nedostatočnej vedomosti a informovanosti, a to aj so zreteľom na to, že predmetná dohoda o

zrážkach je zakomponovaná do záverečných ustanovení, ktoré sú uvedené podstatne menším písmom, než ostatné ustanovenia zmluvy o úvere. Na základe takto uzavretej dohody následne žalovaný požiadal listom zo dňa 27.8.2012 (č.l. 6 spisu) zamestnávateľa žalobkyne (Okresný súd Prešov) o vykonávanie zrážok zo mzdy, hoci neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by jej ukladalo povinnosť plniť. Veriteľ výšku dlhu jednostranne diktuje, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Jej právo je ohrozené, pretože zrážky zo mzdy sú určené aj na plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, keďže zmluva o úvere v čl. 3 bod 7 uvádza, že zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach.

Správne postupoval súd prvého stupňa, ak bral ohľad na súdnu kontrolu zmluvných podmienok v zmysle ustanovení § 52 a nasl. OZ, ako aj to, že vykladal vnútroštátne právo v súlade s ustanoveniami a cieľmi smernice Rady č. 93/13/EHS. Spotrebiteľ má totiž právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tomto slova zmysle je nerozhodné, či dochádza aj k uplatneniu aj práv na plnenie, alebo či sa spotrebiteľ obráti priamo na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčil.

V súvislosti s námietkou žalovaného o nemožnosti aplikácie smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách poukazuje odvolací súd na judikatúru Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej sa vnútroštátne orgány aplikácie práva majú vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva (t.j. jeho výklad v súlade so smernicou), aby sa tak zabezpečil reálny účinok smernice bez ohľadu na to, či ustanovenia použité pri výklade majú alebo nemajú priamy účinok. Aplikácia smernice založená na eurokonformnej interpretácii vnútroštátneho práva tak môže byť použitá vo všetkých horizontálnych aj vertikálnych sporoch.

Zo samotného zákonného ustanovenia (najmä § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) vyplýva tento naliehavý právny záujem spotrebiteľa na takomto určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky a vyslovenia je neplatnosti (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 1Co 27/2013). Podľa ustálenej judikatúry vychádza systém ochrany zavedený smernicou 93/13 z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25, a z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 37).

S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou smernicou Súdny dvor viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 27; Mostaza Claro, bod 26; Asturcom Telecomunicaciones, bod 31, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 39).

V tejto súvislosti možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou, a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32, a Mostaza Claro, už citovaný, bod 27, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 41).

V bode 26 už citovaného rozsudku Océano Grupo Editorial a Salvat Editores Súdny dvor rozhodol, že účel článku 6 smernice 93/13, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takých sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu svojej nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva, že účinnú ochranu spotrebiteľa

možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu.“ (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 4.10.2007 Max Rampion and Marie-Jeanne Godard C-429/05, bod 61).

Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal).

Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, E. C./POHOTOVOŠŤ, s.r.o.:

„Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.

Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

Uvedenie menšieho písma tak významného zabezpečovacieho inštitútu, akým je dohoda o zrážkach zo mzdy, hodnotí odvolací súd ako nepochopiteľný a ako zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 342/09.

Odvolací súd majúci na zreteli uvedené napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, náhrada trov odvolacieho konania mu nepatrí. Úspešná žalobkyňa si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto jej ju odvolací súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.